

Mezigenerační učení

Na kraji světa leží vesnice tak malá, že se ani nezakresluje na mapy. Nikdo ji nezná a nikdo o ní nemluví. Je tak malá, že nemá ani své jméno. Její obyvatelé o sobě říkají, že jsou od *nikud*. Nářečně tak své vesnici říkají Nikudy.

V Nikudách u lesa žije hajný Postřel se svou rodinou. Má manželku Postřelovou a malého syna Postřelíka. Dnes je v hájovně slavný den, malému Postřelíkovi je právě 10 let. „Synu,“ začal Postřel, „dnešním dnem začínáš dospívat. Je na čase, abych tě začal učit naší práci.“ Rozhodl se, že tedy vezme Postřelíka s sebou do lesa na dřevo. Dmul se pýchou, že má již tak velkého syna, rychle proto zaujmul pozici zkušeného učitele. Postřel totiž vždy svému synovi říkal, ať nezapomíná mít všechny potřebné rekvizity přichystané již nejméně hodinu před odchodem do lesa. Tentokrát se snažil vše brát mnohem zodpovědněji a ke každému předmětu nezapomněl vyprávět sáhodlouhé příběhy o možnostech jejich použití. Postřelík napjatě poslouchal, ani nedutal. Jeho otec se snažil vstřípit zodpovědný přístup.

Přípravy se tentokrát nebývale protáhly. Když se konečně vypravili do lesa, byl již Postřelík celý natěšený, až porazí svůj první strom. Zastavili u krásně rostlého smrku. Postřel se nejprve ujal teoretického vysvětlení postupu kácení stromů. „A nyní, můj synu,“ řekl nakonec, „jsi již připraven porazit svůj první strom.“ Postřel se prohrabával károu s jejich náčiním a hledal dvoudílnou skládací super-pilu Řezač PRO 2000 (limitovaná edice), ze známého domu náradí ŘEZKEA. Vyndal první polovinu a v touze pilu konečně složit a přejít k praxi rychle hledal druhou. „Synu,“ prohlásil náhle, „dnes svůj první strom neporazíš.“ „Proč?“ Vykřikl zklamaně chlapec. „Promiň Postřelíku,“ objal ho otec. Co nastalo za problém, ptáte se? Druhou polovinu si nechali doma.

Leave out all the rest

Dnes Vám povím příběh o tom, co se stalo s červenou Karkulkou doopravdy. Červená se jí neříkalo podle čepečku, ale podle červených bot Converse, které nosila skoro pořád. Měla i sestřičku Lucinku, o které se toho moc neví, jenom to, že milovala kapelu Linkin Park, proto se do tradiční pohádky nedostala.

Jednou se rozhodla, že půjde na jejich koncert za lesík, ale neměla doprovod. Protože byla trochu rebel, jak to u mladších bývá, utekla v noci oknem. Maminka dělala dlouho do noci a tatínek se díval na finále MS v hokeji, proto se Červená Karkulka vydala za sestřičkou na vlastní pěst. Protože byla Karkulka chronický zaspávač, doběhla Lucinku v rekordním čase, za který by se ani Bolt nestyděl.

A tak si to lesem už vykračovaly dvě. Šly dlouhé dvě hodiny, než uviděly světla reflektorů. U vstupu si koupily dva lístky, jenže si musely ještě odskočit na WC, samozřejmě ve dvou. Veřejné záchodky byly opravdu veřejné, koncert byl na mýtině uprostřed lesa, takže záchod byl všude okolo. Zpoza keře na ně vyskočil vlk. Naštěstí kolem procházel princ s bílým koněm a vlka jedním máchnutím meče zabil. A protože hledal nevěstu a Lucinka se mu moc zamlouvala, okamžitě ji požádal o ruku a odvezl po koncertu na koni do svého opiového království.

Chudák Karkulka neměla co dělat, domů bez sestry přijít nemohla. Musela utéct. Potkala milé trampy, kteří ji pomohli vlka vykuchat a kůži vyměnili s místními za nějaké jídlo. A tak končí příběh o Karkulce, Lucince i vzniku kabelky Wolf, která porazila Pradu díky její autentičnosti.